

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 13443/2022
22.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Јасмине Стаменковић и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Иван Гвозденац, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање Крагујевац, Филијала Нови Сад, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 4603/2018 од 07.06.2022. године, у седници одржаној 22.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 4603/2018 од 07.06.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 4603/2018 од 07.06.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 2202/2017 од 13.11.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор стварне ненадлежности поступајућег суда. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се тужена обавезе да тужиоцу на име разлике између припадајуће и исплаћене новчане накнаде за период од 01.01.2014. до 19.02.2015. године, исплати укупно 51.852,02 динара са припадајућом законском затезном каматом по доспелости сваког појединачног месечног износа до исплате. Тужилац је обавезан да туженој накнади трошкове поступка од 10.500,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 4603/18 од 07.06.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с`тим што је предложио да се о ревизији одлучи у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд налази да у овом случају нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), пошто не постоји потреба разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, нити новог тумачења права, већ се ревизијом оспорава утврђено чињенично стање. Предмет тражене правне заштите је исплата новчане накнаде за случај незапослености, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева тужиоца засноване су на примени одговарајућих одредби материјалног права и у складу су са правним ставом ВКС заузетом на седници Грађанског одељења од 23.01.2017. године и у одлукама Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоврсним захтевима, заснованом на истом правном основу и истом или сличном чињеничном стању, као у овој парници.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 468. став 1. ЗПП, споровима мале вредности сматрају се спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. По члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради исплате разлике између припадајуће и исплаћене новчане накнаде за случај незапослености поднета је 27.03.2017. године, а вредност предмета спора побијаног дела износи 51.852,02 динара.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић